پرودگارا، مرا یاری ده و بر علیه من یاری مده، مرا نصرت ده و بر علیه من نصرت مده، برای من چاره اندیشی کن و بر علیه من چاره میاندیش؛ و مرا هدایت کن و هدایت مرا برایم آسان گردان و مرا بر کسانی که علیه من سرکشی و ستم نموده اند، یاری گردان.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین دعا می فرمود: «رَبِّ أَعِنِّي وَلاَ تُعِنْ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلاَ تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِيْ وَلاَ تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِى وَيَسِّرْ هُدَایَ إِلَيَّ، وَانْصُرْنِى عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، اللهم اجْعَلْنِي لَكَ شاكرًا، لَكَ ذاكرًا، لَكَ راهبًا، لَكَ مِطْوَاعاً، إِلَيْكَ مُخْبتاً أو مُنِيباً، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَاغْسِلْ حَوبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبي»: «پرودگارا، مرا یاری ده و بر علیه من یاری مده، مرا نصرت ده و بر علیه من نصرت مده، برای من چاره اندیشی کن و بر علیه من چاره میاندیش؛ و مرا هدایت کن و هدایت مرا برایم آسان گردان و مرا بر کسانی که علیه من سرکشی و ستم نموده اند، یاری گردان. پروردگارا، مرا بسیار شکر گذار، ذکر کننده، ترسان، مطیع، خاشع، دعا کننده و بازگردنده به سوی خودت بگردان. پرودگارا، توبه ام را بپذیر، اندوهم را دور کن، دعایم را برآورده ساز، قول [و ایمان] مرا ثابت بدار، قلبم را هدایت و گفتارم را استوار نموده و پلیدی درونم را [حکیمانه] خارج بگردان».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا نموده و می گفت: «ربِّ أَعِنِّي»؛ یعنی: مرا موفق کن تا ذکر و شکر تو را بجای آورده و به بهترین شکل تو را عبادت کنم. «ولا تُعِن عليَّ»؛ یعنی: شیطان های انسی و جنی که مرا از طاعت و بندگی تو باز می دارند بر من مسلط مکن. «وانصرني ولا تنصر عليَّ»؛ یعنی: مرا بر کافران یاری ده و پیروز گردان و مگذار که آنان بر من پیروز شوند. یا مرا بر نفسم غالب گردان، زیرا نفس من دشمن ترین دشمن من است و نفس اماره را بر من پیروز مگردان تا نباشد که از هوی پیروی نموده و هدایت را ترک گویم. «وامكر لي ولا تمكر عليَّ»؛ یعنی: بر علیه دشمنان حیله گر من چاره اندیشی نما و از آنجا که گمانش را نمی برند به آنان ضربه بزن، اما با من چنین کاری مکن. مکر یکی از صفات فعلی الله متعال است؛ اما بطور مطلق به آن توصیف نمی شود، بلکه زمانی به این وصف توصیف می شود که در مقام مدح باشد، مانند مکر و چاره اندیشی الله متعال در مورد کافران یا کسانی که مؤمنان را می فریبند و موارد مشابه. همچنین نمی توان صفت مکر را از الله نفی نمود، زیرا الله متعال آن را برای خود ثابت دانسته است و ما نیز آنگونه که شایسته ی ذات پاک اوست آن را برایش ثابت می دانیم. «واهدني ويسِّر هُدايَ إليَّ»؛ یعنی: مرا به خوبی ها راهنمایی کن و پیروی از هدایت را برایم آسان نما، یا راه های هدایت را برایم هموار کن، تا در بندگی احساس سنگینی و تنبلی نکنم و از عبادت دست نکشم. «وانصرني على مَن بغى عليَّ»؛ یعنی: مرا بر کسانی که به من ستم و تعدی روا می دارند، یاری نما. «اللهم اجعلني لك شاكرًا»؛ یعنی: پروردگارا مرا شاکر نعمت های خویش گردان. «لك ذاكرا»؛ یعنی: همیشه ذکر و یاد تو را بگویم. «لك راهبا»؛ یعنی: در خوشی و ناخوشی از تو بترسم. «لك مِطواعا»؛ یعنی: بسیار از تو اطاعت نموده و بندگی و عبادت تو را بجای آورم. «إليك مخبتا»؛ یعنی: خاضع و فروتن و متواضع باشم. «منيبا»؛ یعنی: بسوی تو توبه نموده و بازگردم. و توبه یعنی رجوع از معصیت به طاعت. «رب تقبل توبتي»؛ یعنی: آن را با شروط و آدابش صحیح بگردان که چنین توبه ای رد نمی شود. «واغسل حَوبتي»؛ یعنی: گناهانم را محو نما. «وأجب دعوتي»؛ یعنی: دعایم را اجابت کن. «وثبِّت حُجَّتي»؛ یعنی: برهان و حجتم را بر دشمنانت در دنیا ثابت و استوار بگردان، یا قول و ایمان مرا در دنیا و هنگام پاسخ به ملائکه ثابت بدار. «واهد قلبي وسدِّد لساني»؛ یعنی: زبانم را راست و درستگو بگردان تا جز راستی و جز

حق نگویم. «واسلُل سَخِيمةَ قلبي»؛ یعنی: غل و غش و کینه و حسد و سایر بد اخلاقی ها را که در سینه رشد نموده و در قلب ساکن می شود، از قلبم دور کن.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10410